

de private Baner ikke overstige Halvdelen. Jeg har noteret mig nogle af de i Forslaget, som det her foreligger, optagne Privatbaner, hvor Tilskuddet er forhøjet til $\frac{3}{5}$ eller $\frac{2}{3}$. Det er de Baner, som nævnes under Numrene 32, 33, 34 og 38, og hvorved Banerne fra Aarhus, Horsens og Vejle forlænges til den Længdebane, der foreslaas som en Statsbane fra Funder til Bramminge. Horsens—Tørring-Banen er oprindelig anlagt med et Tilskud af kun Halvdelen af Ekspropriationsomkostningerne, og at den nu skulde have over Halvdelen af Anlægsudgifterne, forstaar jeg ikke. De øvrige Baner, baade Aarhus—Bryrup, Aarhus—Hammel- og Vejle—Vandel-Banen, ere oprindelig anlagte med halvt Tilskud fra Statskassen. De skulde ogsaa nu have mere for at opnaa den Forlængelse, som for dem ikke alene vil være i høj Grad ønskelig, men aldeles nødvendig. Det forstaar jeg heller ikke. Jeg er i den Henseende fuldstændig enig med den højtærede Minister.

Jeg skal paa dette sene Tidspunkt, hvor der er indtegnet saa mange Talere, kun gøre et Par Bemærkninger endnu. Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Tesdaupf) og det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) have jo ikke alene ikke været fornøjede med det omfattende Forslag, som foreligger her, men endogsaa stillet Krav om, at der skulde optages noget nyt. I hvert Fald har det ærede 2det Medlem for 5te Kreds krævet en Bro over Masnedund. Jeg kender den Sag fra Kommissionen, hvad det ærede Medlem jo ogsaa gør. Der forelaa egentlig ikke i Kommissionen Forslag fra Statsbanerne derom. Og jeg synes egentlig nok, at naar der nedsettes en Kommission, som skal behandle samtlige Banespørgsmaal, baade vedrørende Statsbaner og Privatbaner, og Generaldirektøren for Statsbanerne er dens Formand, kunde man have ventet et saadant Forslag. Der kom til Udvalget et Andragende fra de samvirkende Byerhvervsorganisationer, som har været sendt til Statsbanernes Erklæring, men det have vi ikke faaet før i Maj Maaned — det er dateret den 23. Maj —, efter at Kommissionen havde arbejdet i over 2 Aar. Sagen blev omtalt i Kommissionens Betænkning, men der blev der kun tilføjet følgende, som den højtærede Formand maaske vil tillade mig at oplæse: „Endvidere har Kommissionen beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Bygning af en Bro mellem Masnedø—Falster, men har ikke taget Stilling til dette Anlæg, særlig

da der ikke foreligger Oplysninger om dets Indflydelse paa Skibsfarten eller Forsvaret.“ Naar Spørgsmaalet ikke kommer frem for Kommissionen, før 2 Aar efter at den har begyndt sit Arbejde, er det ganske naturligt, at den tager denne Stilling dertil, og at den højtærede Minister og Folketinget heller ikke tage det Spørgsmaal op paa Forslaget.

Det ærede 7ende Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) omtalte Lønningerne ved Privatbanerne. Jeg har en Del med Privatbaner at bestille, og jeg vil sige til det ærede Medlem, at det har forbavset mig i høj Grad, at den Sag kan rejses ved et Spørgsmaal som dette. Privatbanerne ere jo Aktieselskaber, som Staten kun har med at bestille, for saa vidt som den som Regel har tilskudt Halvdelen til Banernes Anlæg og for manges Vedkommende ikke en Gang det, og Statens Indflydelse paa disse Baner er egentlig kun den, at den kan nægte Approbation, hvis der fremkommer Forslag fra deres Direktioner, Repræsentantskaber, Bestyrelser, eller hvad de nu hedde. At Staten skulde kunne tage Initiativet til Forhøjelse af Lønningerne for de ved disse private Baner ansatte, anser jeg for aldeles utænkeligt. Jeg har nogen Interesse for de ved Privatbanerne ansatte Folk, og jeg har været meget ked af, næsten bedrøvet over, at de ere gaaede den Vej med deres Andragender. Efter min Opfattelse er der for dem ingen anden Vej til at faa deres Løn forbedret end Vejen gennem deres Arbejdsgivere, og det er ikke Staten, men de Selskaber, som eje og drive disse Baner.

Jeg vil, som jeg begyndte med at sige, saa indtrængende som muligt lægge dette høje Ting paa Sinde, at vi ikke slutte denne Samling, uden at vi have faaet vedtaget det Lovforslag, der foreligger her paa Tingets Bord. Naturligvis have vi ikke Haab om at faa det vedtaget uden Ændringer, men saa maa vi vedtage det med de Ændringer, vi kunne enes med den højtærede Minister om. Thi mange i dette lille Land vente med Længsel paa Afgørelsen af denne Sag.

Jørgen Pedersen: Naar man ser paa den Vækst, Jernbanelovforslaget er undergaaet, siden det forlod Kommissionen, og indtil det foreligger for os, forekommer det mig, at nogen Betænkelighed ikke er aldeles ugrundet. Jeg vilde for mit Vedkommende have foretrukket, at der dels fra Regeringens Side og dels fra Folketingets Side var vist noget større Maade-